

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Малигіна Юрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 13 пункту 4 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII

м. К и ї в
31 січня 2019 року
№ 20-1(II)/2019

Справа № 3-413/2018(6651/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,

розглянула питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Малигіна Юрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 13 пункту 4 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40).

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся громадянин Малигін Ю. М. з клопотанням визнати такими, що не відповідають статтям 3, 16, частині третій статті 22, статтям 50, 56 Конституції України (є неконституційними), положення підпункту 13 пункту 4 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (далі – Закон № 76) в частині змін до статті 13 Закону України „Про Державний бюджет України на 2006 рік“ від 20 грудня 2005 року № 3235–IV (далі – Закон № 3235).

Статтю 54 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–XII зі змінами (далі – Закон № 796) відповідно до положень підпункту 13 пункту 4 розділу I Закону № 76 викладено у такій редакції:

„Пенсії по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання, і пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи можуть призначатися за бажанням громадянина із заробітку, одержаного за роботу в зоні відчуження в 1986–1990 роках, у розмірі відшкодування фактичних збитків, який визначається згідно із законодавством.

В усіх випадках розмір середньомісячної заробітної плати для обчислення пенсії за роботу у зоні відчуження у 1986–1990 роках не може перевищувати 3,0 тис. карбованців.

Умови, порядок призначення та мінімальні розміри пенсії по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання, і пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи визначаються актами Кабінету Міністрів України з відповідних питань“.

Малигін Ю. М. є особою, яка постраждала внаслідок Чорнобильської катастрофи та отримує відповідну пенсію у зв'язку з інвалідністю. На його

думку, оспорюваними положеннями Закону № 76 суттєво зменшено гарантований державою мінімальний розмір пенсії, що свідчить „про порушення зобов’язань держави щодо забезпечення соціального захисту, відшкодування завданої шкоди за втрачене здоров’я, моральні і фізичні страждання, втрату працездатності, обмеження в реалізації своїх здібностей та можливостей від дії радіації під час ліквідації Чорнобильської катастрофи“.

Крім того, Малигін Ю. М. стверджує про порушення гарантованих Конституцією України прав на охорону життя і здоров’я (стаття 50) та на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень (стаття 56).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

З 1 листопада 2011 року відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України „Про встановлення деяких розмірів виплат, що фінансуються за рахунок коштів державного бюджету“ від 6 липня 2011 року № 745 Управління Пенсійного фонду України в місті Дружківці Донецької області зменшило розмір пенсії, призначеної Малигіну Ю.М. у 2009 році.

Не погоджуючись із цим, автор клопотання звернувся до Донецького окружного адміністративного суду з позовом про зобов’язання виплатити заборгованість з пенсійних виплат, яка, на його думку, утворилася внаслідок зменшення розміру пенсії з 1 листопада 2011 року. Рішенням цього суду від 23 липня 2018 року, залишеним без змін постановою Донецького апеляційного адміністративного суду від 19 вересня 2018 року, було відмовлено у задоволенні адміністративного позову. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 18 жовтня

2018 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Малигіна Ю.М.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі мають зазначатися конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України (пункт 5 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Малигін Ю.М. не визначив предмет конституційного контролю, оскільки порушив питання про неконституційність положень підпункту 13 пункту 4 розділу I Закону № 76 в частині змін до статті 13 Закону № 3235. Однак статтею 13 Закону № 3235 встановлено граничний державний внутрішній борг України на 31 грудня 2006 року, і суди під час розгляду справи автора клопотання її не застосовували.

Разом з тим у конституційній скарзі йдеться про статтю 54 Закону № 796 в редакції Закону № 76, яку суди й застосували у справі Малигіна Ю.М.

З огляду на наведене Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що Малигін Ю.М. не визначив конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62

Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Малигіна Юрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 13 пункту 4 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**